Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

9 юни 2016 година*

„Преюдициално запитване — Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за помощи — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схема на единно плащане — Членове 43 и 44 — Права на плащане въз основа на площи — Хектари, даващи право на помощ за площ — Постоянни пасища — Национална правна уредба, според която заетите от постоянни пасища площи, надвишаващи фуражните площи, които първоначално са взети предвид за определяне на правата на плащане, дават право на помощ само при условие че се използват за собствените животновъдни нужди на стопанството“

По съединени дела C-333/15 и C-334/15

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) с актове от 22 май 2015 г., постъпили в Съда на 6 юли 2015 г., в рамките на производства по дела

María del Pilar Planes Bresco

срещу

Comunidad Autónoma de Aragón

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: D. Šváby, председател на състава, J. Malenovský и M. Vilaras (докладчик), съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за испанското правителство, от A. Rubio González, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от J. Guillem Carrau и H. Kranenborg, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 март 2016 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

Решение

1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на членове 29, 43 и 44 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177), изменен с Регламент (ЕО) № 2012/2006 на Съвета от 19 декември 2006 г. (ОВ L 384, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 108, наричан по-нататък „Регламент № 1782/2003“).

2 Тези запитвания са отправени по две дела между г-жа María del Pilar Planes Bresco, земеделски производител, и Comunidad Autónoma de Aragón (Автономна област Арагон, Испания), по които те спорят относно правилата за определяне на площта на стопанството на жалбоподателката, даваща ѝ право на предвиденото с Регламент № 1782/2003 единно плащане за площ съответно за селскостопанските 2007 г. и 2008 г.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент № 1782/2003

3 Съображение 4 от Регламент № 1782/2003 гласи:

„Тъй като постоянните пасища имат положителен ефект върху околната среда, е удачно да се приемат мерки, които да насърчат поддържането на съществуващите постоянни пасища и да предотвратят превръщането им в обработваема земя“.

4 Съображение 24 от Регламент № 1782/2003 сочи:

„За да се повиши конкурентоспособността на селското стопанство на Общността и да се насърчи качеството на храните и стандартите за опазване на околната среда, е необходимо да се предвиди намаляване на институционализираните цени на селскостопанските продукти и да се увеличат цените на производство за селските стопанства в Общността. За да се постигнат тези цели и да се насърчи едно по-пазарно ориентирано и устойчиво земеделие, е необходимо да се доведе докрай преминаването от подпомагане на производството към подпомагане на земеделския производител, като се използва система за помощ, отделена от производството за всяко стопанство. И докато отделянето на помощта от производството няма да промени самите суми, които се плащат на земеделските производители, то значително ще увеличи ефективността на помощта за доходите. Следователно, удачно е единното плащане на стопанство да се подчини на условието за спазване на стандартите в областта на околната среда, здравето и хуманното отношение към животните, както и поддържането на стопанството в добро селскостопанско и екологично състояние“.

5 Член 2 от посочения регламент дава следните определения на понятията „земеделски производител“, „стопанство“ и „селскостопанска дейност“:

„а) „земеделски производител“ е физическо или юридическо лице, или група физически или юридически лица, независимо какъв статут се предоставя на тази група и на нейните членове от националното законодателство, чието стопанство се намира на територията на Общността, както е посочено в член 299 на Договора и който упражнява селскостопанска дейност,

б) „стопанство“ е всяка производствена единица, управлявана от един земеделски производител, намираща се на територията на една държава членка,

в) „селскостопанска дейност“ е производството, развъждането или отглеждането на селскостопански продукти, включително прибирането на реколтата, доенето, размножаването на животните и отглеждането на животни за селскостопански цели или поддържането на земята в добро селскостопанско и екологично състояние, както е определено в член 5“.

6 Член 5 от същия регламент гласи:

„1. Държавите членки следят цялата селскостопанска земя и особено земята, която вече не се използва за целите на производството, да се поддържа в добро селскостопанско и екологично състояние. Държавите членки определят на национално или на регионално равнище минимални изисквания за добро селскостопанско и екологично състояние, на базата на рамката, определена в приложение IV, и като вземат предвид специфичните характеристики на засегнатите площи […]

2. Държавите членки следят земя, която е била заета от постоянни пасища в периода, за който е подадено молбата за помощ за 2003 г., да продължава да се поддържа като заета от постоянни пасища. […]

Въпреки това една държава членка може, в надлежно обосновани случаи, да поиска дерогация от първата алинея при условие, че предприема действия, за да предотврати значително намаляване на общата площ на постоянните пасища.

[…]“.

7 Член 29 от Регламент № 1782/2003 предвижда:

„Без да се засягат всякакви специфични разпоредби в отделните схеми за подпомагане, не се извършват никакви плащания в полза на бенефициенти, за които е установено, че изкуствено са създали условията за получаването на такива плащания с оглед да получат облаги в противоречие с целите на въпросната схема за подпомагане“.

8 Член 37, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„Референтната стойност е средната аритметична стойност за общите суми на плащанията за последните три години, отпуснати на даден земеделски производител по схемите за подпомагане, посочени в приложение VI, изчислен[а] и коригиран[а] в съответствие с приложение VII, за всяка календарна година на референтния период, посочен в член 38.

[…]“.

9 Член 38 от същия регламент уточнява, че „[р]еферентният период включва календарните 2000, 2001 и 2002 години“.

10 Член 43 от Регламент № 1782/2003, озаглавен „Определяне на правото за получаване на плащания“, гласи:

1. „Без да се засяга член 48, всеки земеделски производител получава право на плащане на хектар, което се изчислява като се раздели референтното количество на средната аритметична стойност на броя на хектарите за трите години, които по време на референтния период са му дали право на преките плащания, изброени в приложение VI.

Общият брой на правата за плащане е равен на гореспоменатия среден брой хектари.

[…]

2. Броят на хектарите, посочен в параграф 1, включва също:

[…]

б) цялата фуражна площ през референтния период.

3. За целите на параграф 2, буква б) на настоящия член, „фуражна площ“ означава площта на стопанството, която през цялата календарна година е била на разположение […] за отглеждане на животни, включително площи, които се използват съвместно с други земеделски производители и площи, които са били обект на смесено култивиране. Фуражната площ не включва:

— сгради, гори, водни басейни, алеи,

— площи, използвани за други култури с право на помощи от страна на Общността или за дълготрайни насаждения или градинарски растения,

— площи, включени в системата за подпомагане на производителите на определени полски култури, площи, използвани за схемата за подпомагане на изсушен фураж или площи, които са обект на национална или общностна схема за земи под угар.

4. Правата за плащане на хектар не се променят, освен ако не е посочено друго“.

11 Член 44 от Регламент № 1782/2003, озаглавен „Използване на правата за получаване на плащания“, гласи:

„1. Всички права на плащане, свързани с хектари, дават право на плащане на сумата, определена съгласно правото на плащане.

2. „Хектар, даващ право на помощ“ означава всякакъв вид селскостопанска площ в стопанството, заета от обработваема земя и постоянни пасища, освен площите, засадени с многогодишни култури, гори или които се използват за неселскостопански дейности.

[…]

3. Земеделският производител декларира парцелите, които съответстват на хектарите, свързани с права на помощи. Освен в случаите на непреодолима сила или извънредни обстоятелства, тези парцели трябва да бъдат на разположение на земеделския производител за период от не

по-малко от десет месеца, считано от дата, която следва да бъде фиксирана от [държавата членка], но не по-рано от 1 септември през календарната година, предхождаща годината на подаване на молбата за участие в схемата на единно плащане.

4. Държавите членки могат, в надлежно обосновани случаи, да оправомощят земеделския производител да промени декларацията си, при условие, че спазва броя на хектари, които съответстват на правата му на помощи и при условие, че отговаря на условията за отпускане на единно плащане за въпросната площ“.

Регламенти (ЕО) № 795/2004 и (ЕО) № 796/2004

12 Член 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 795/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагането на схемата на единно плащане, предвидена в Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 141, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 193), изменен с Регламент (ЕО) № 1974/2004 на Комисията от 29 октомври 2004 година (ОВ L 345, 2004 г., стр. 85; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 60, стр. 274, наричан по-нататък „Регламент № 795/2004“), предвижда:

„За целите на дял III от Регламент (ЕО) № 1782/2003 [и за тези на настоящия регламент], се прилагат следните дефиниции:

а) „селскостопанска площ“ означава общата площ, която е заета от обработваема земя, постоянни пасища или трайни насаждения“.

13 Член 2, буква д) от Регламент № 795/2004 уточнява какво следва да се разбира под „постоянно пасище“ чрез препращане към Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 141, 2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210).

14 Член 2, точка 2 от Регламент № 796/2004 определя „постоянните пасища“ като „земя, използвана за отглеждане на трева или други тревни фуражи естествени или чрез култивиране, които не са включени в ротацията на културите на стопанството за пет години или повече“.

Испанското право

15 Член 13, параграф 1 от Orden del Departamento de Agricultura y Alimentación del Gobierno de Aragón, por la que se establecen las medidas para la solicitud, tramitación y concesión de la ayuda desacoplada de régimen de pago único, las ayudas acopladas por superficie y por ganado para la campaña 2007/2008 (año 2007), las medidas para declaración de otro tipo de superficies, las medidas para la solicitud de la indemnización compensatoria, las ayudas agroambientales y las medidas para la solicitud de las ayudas para la forestación de tierras agrícolas, para el año 2007 (Наредба на Министерството на земеделието и храните на автономна област Арагон за определяне за 2007 г. на мерките във връзка с подаването и разглеждането на заявленията и отпускането на отделени от производството помощи по схемата за единно плащане и на неотделени от производството помощи за площи и добитък за пазарната 2007/2008 година (2007 г.), мерките във връзка с деклариране на други видове площи, мерките във връзка със заявленията за

компенсация и агроекологични помощи и мерките във връзка със заявленията за помощи за залесяването на земеделски земи) от 24 януари 2007 г. (*Boletín Oficial de Aragón*, бр. 13 от 31 януари 2007 г., стр. 1310, наричана по-нататък „Наредбата от 24 януари 2007 г.“) предвижда:

„За даващи право [на помощ] хектари се считат:

а) селскостопанските площи на стопанството, представляващи обработваема земя и площи, засадени с хмел, маслинови дръвчета и маслинови горички, и постоянните пасища.

Постоянните пасища обаче дават право на помощи само в случая на стопанства, при които правата на плащане по схемата за единно плащане са предоставени въз основа на изчисляване на фуражна площ, и само за максимална площ, която не може да надвишава средната аритметична стойност на фуражните площи, взети предвид при отпускане на единните плащания. Декларирани постоянни пасища над посочената в настоящия параграф площ не дават право на помощи, тъй като се приема, че бенефициентът изкуствено е създал условията за получаването на плащане съгласно посоченото в член 29 от Регламент (ЕО) № 1782/2003.

[…]“.

16 Член 16 от Orden del Departamento de Agricultura y Alimentación del Gobierno de Aragón, por la que se establecen las medidas para la solicitud, tramitación y concesión de la ayuda desacoplada de régimen de pago único, las ayudas acopladas por superficie y por ganado para la campaña 2008/2009 (año 2008), las medidas para declaración de otro tipo de superficies, las medidas para la solicitud de la indemnización compensatoria, las ayudas agroambientales y las medidas para la solicitud de las ayudas para la forestación de tierras agrícolas, para el año 2008 (Наредба на Министерството на земеделието и храните на автономна област Арагон за определяне за 2008 г. на мерките във връзка с подаването и разглеждането на заявленията и отпускането на отделени от производството помощи по схемата за единно плащане, със заявленията за предоставяне на права на единно плащане за сметка на националния резерв и с отделените от производството помощи за площи и добитък за пазарната 2008/2009 година (2008 г.), мерките във връзка с декларирането на други видове площи, мерките във връзка със заявленията за компенсация и агроекологични помощи и мерките във връзка със заявленията за помощи за залесяването на земеделски земи) от 24 януари 2008 г. (*Boletín Oficial de Aragón*, бр. 12 от 30 януари 2008 г., стр. 956) съдържа същите разпоредби като член 13, параграф 1, буква а) от Наредбата от 24 януари 2007 г., както и още една алинея, която гласи:

„Предходният параграф не се прилага, ако земеделският производител докаже, че към момента на подаването на заявлението е животновъд и че използва декларираните постоянни пасища за изхранване на добитъка“.

Споровете в главните производства и преюдициалните въпроси

Дело C-333/15

17 На 30 април 2007 г. жалбоподателката в главните производства подава заявление по-специално за единно плащане по Регламент № 1782/2003 и във връзка с това декларира 48,47 „хектара, даващи право на обичайните помощи“.

18 С решение от 11 юни 2007 г. министърът на земеделието на автономна област Арагон обаче извършва корекция на площта, декларирана от жалбоподателката в главните производства, като я намалява на 28,70 хектара, с мотива че „площта на постоянните пасища надвишава фуражната площ“. От 63,48 права на плащане, с които е разполагала жалбоподателката в главните производства, 34,78 са изключени, тъй като е прието, че „не са използвани“.

19 На 26 юни 2009 г. министърът на земеделието на автономна област Арагон отхвърля жалбата, подадена по административен ред срещу това решение от жалбоподателката в главните производства, като посочва, че към заявлението ѝ е приложим член 13 от Наредбата от 24 януари 2007 г.

20 С решение от 13 март 2013 г. Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Върховен съд на Арагон, Испания) отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателката в главните производства срещу решението от 26 юни 2009 г., като приема, че приложената от министъра на земеделието на автономна област Арагон Наредба от 24 януари 2007 г. напълно съответства на правото на Съюза.

Дело C-334/15

21 На 22 април 2008 г. жалбоподателката в главните производства отново подава заявление по-специално за единно плащане по Регламент № 1782/2003 и във връзка с това декларира 63,48 „хектара, даващи право на обичайните помощи“.

22 С решение от 25 ноември 2008 г. министърът на земеделието на автономна област Арагон отново извършва корекция на площта, декларирана от жалбоподателката в главните производства, като я намалява на 29,01 хектара, с мотива че „площта на постоянните пасища надвишава фуражната площ“. От 63,48 права на плащане, с които е разполагала жалбоподателката в главните производства, 34,47 са изключени, тъй като е прието, че „не са използвани“.

23 На 2 март 2010 г. министърът на земеделието на автономна област Арагон отхвърля жалбата, подадена по административен ред срещу това решение от жалбоподателката в главните производства, като посочва, че към заявлението ѝ е приложим член 13 от Наредбата от 24 януари 2007 г.

24 С решение от 5 април 2013 г. Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Върховен съд на Арагон, Испания) отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателката в главните производства срещу решението от 2 март 2010 г., като приема, че приложената от министъра на земеделието на автономна област Арагон Наредба от 24 януари 2007 г. напълно съответства на правото на Съюза.

Преюдициалните въпроси

25 Жалбоподателката в главните производства обжалва решенията на Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Върховен съд на Арагон, Испания) от 13 март и 5 април 2013 г. пред Tribunal Supremo (Върховен съд на Испания), като се позовава по-специално на нарушение на член 44 от Регламент № 1782/2003, както и на Регламент № 795/2004. Тя изтъква по-конкретно, че тези регламенти изискват както обработваемата земя, така и постоянните пасища да се считат без каквито и било ограничения за хектари, даващи право на помощ, и че от тази категория са изключени само площите, заети от трайни насаждения и гори или използвани за неселскостопански дейности. Ето защо администрацията не можела да изключи част от

декларираните хектари, с мотива че представляват постоянни пасища, и следователно Наредбата от 24 януари 2007 г. противоречала на Регламент № 1782/2003, доколкото изпразвала от съдържание понятието „хектар, даващ право на помощ“.

26 При тези обстоятелства Tribunal Supremo (Върховен съд на Испания) решава да спре производствата и да постави на Съда следните преюдициални въпроси, които са формулирани еднакво по дела C-333/15 и C-334/15.

„1)

Следва ли членове 43 и 44 от Регламент № 1782/2003 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, според която нямат качеството „хектари, даващи право на помощи“ тези площи, декларирани от земеделски производител като постоянни пасища, които надвишават площта, взета предвид при определяне на полагащите му се обичайни права, а за включването на посочените площи и съответно — за замяната на обработваеми земи с постоянни пасища, е необходимо съответните площи реално да се използват от земеделския производител за отглеждане на добитък през селскостопанската година, за която иска помощта?

При отрицателен отговор:

2) Следва ли член 29 от Регламент № 1782/2003, с който се изключват плащания по схемите за подпомагане в полза на тези бенефициенти, „за които е установено, че изкуствено са създали условията за получаването на такива плащания с оглед да получат облаги в противоречие с целите на въпросната схема за подпомагане“, да се тълкува в смисъл, че не допуска държавите членки да приемат разпоредби с общо действие, с които да намаляват броя на „хектарите, даващи право на помощи“ (на постоянните пасища), предвиждайки обективни положения, при които се презюмира, че земеделски стопанин изкуствено е създал условия за плащане, без конкретно да се доказват действията и поведението на точно този земеделски стопанин?“.

27 С решение на председателя на Съда от 28 юли 2015 г. дела C-333/15 и C-334/15 са съединени за целите на писменото и устното производство и на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

28 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали Регламент № 1782/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която не позволява да се вземат предвид като хектари, даващи право на помощ за площ за определена селскостопанска година, тези площи, декларирани от земеделски производител като постоянни пасища, които надвишават площта на постоянните пасища, първоначално взета предвид при определяне на правата му на плащане за хектар, освен ако той не докаже, че посочените площи реално са използвани за собствените животновъдни нужди на неговото стопанство през посочената година.

29 Най-напред следва да се уточни, че макар и отменен с Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО)

№ 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, стр. 16 и поправка в ОВ L 43, 2010 г., стр. 7), Регламент № 1782/2003 е приложим с оглед на момента на настъпване на фактите, разглеждани в главното производство.

30 По-нататък е важно да се напомни, че по силата на Регламент № 1782/2003 всяка година всеки земеделски производител има право, при условие че спази определени норми, изисквания за добро управление и поддържане на добро селскостопанско и екологично състояние и формалности по деклариране, да получи помощ за площ, чийто размер се определя в зависимост от правата на плащане за хектар, които са му били признати преди влизане в сила на схемата, въведена с посочения регламент.

31 Съгласно член 43, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 правото на всеки земеделски производител на плащане за хектар се изчислява, като се раздели референтната стойност, тоест средната аритметична стойност на преките помощи, които е получил през референтния тригодишен период, или от 2000 г. до 2002 г., на средния брой на хектарите, които през същия период са му дали право на тези помощи, като общият брой на правата на плащане е равен на този среден брой хектари. Член 43, параграф 2 от този регламент уточнява, че при изчисляване на средния брой на хектарите, който се взема предвид за определяне на правата на плащане, се включва цялата фуражна площ през референтния период.

32 Съгласно член 44, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 всички права на плащане, свързани с хектари, даващи право на помощ за площ, дават право на сумата, определена съгласно правото на плащане. Член 44, параграф 2 от този регламент предвижда, че всякакъв вид селскостопанска площ в стопанството на земеделския производител, която е заета от обработваема земя и постоянни пасища, освен площите, засадени с многогодишни култури и гори или които се използват за неселскостопански дейности, представлява хектар, даващ право на помощ.

33 Ето защо, както посочва и генералният адвокат в точка 25 от заключението си, за да може да се счита, че площите, декларирани от земеделски производител с цел получаване на помощ за площ, дават право на помощи по смисъла на тази разпоредба, те трябва да отговарят на три условия, а именно, първо, да са селскостопански площи, второ, да са част от стопанството на този земеделски производител и трето, да не са засадени с многогодишни култури и гори и да не се използват за неселскостопански дейности (вж. решение от 2 юли 2015 г., Demmer, C-684/13, EU:C:2015:439, т. 54).

34 В това отношение, първо, член 2, буква а) от Регламент № 795/2004 определя „селскостопанската площ“ като общата площ, която е заета от обработваема земя, постоянни пасища или трайни насаждения. Член 2, точка 2 от Регламент № 796/2004, към който препраща член 2, буква д) от Регламент № 795/2004, от своя страна определя „постоянните пасища“ като земя, използвана за отглеждане на трева или други тревни фуражи, естествени или чрез култивиране, които не са включени в ротацията на културите на стопанството за пет или повече години.

35 От тези разпоредби следва, че квалифицирането като „постоянни пасища“, а следователно и като „селскостопанска площ“, зависи от действителното предназначение на съответните земи, така че дадена площ следва да се квалифицира като селскостопанска, когато по-специално се използва като постоянно пасище (решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, т. 37).

36 Второ, член 2, буква б) от Регламент № 1782/2003 определя „стопанството“ като всяка производствена единица, управлявана от един земеделски производител, намираща се на територията на една държава членка, а член 2, буква а) от този регламент определя „земеделския производител“ като физическо или юридическо лице, чието стопанство се намира на територията на Съюза и което упражнява селскостопанска дейност.

37 В това отношение Съдът вече е приел, че определена селскостопанска площ е част от стопанството на земеделския производител, когато той има право да я управлява, за да може да извършва селскостопанска дейност, тоест когато по отношение на тази площ разполага с достатъчна самостоятелност за осъществяване на своята селскостопанска дейност (вж. решения от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, т. 58 и 62, от 2 юли 2015 г., Wree, C-422/13, EU:C:2015:438, т. 44 и Demmer, C-684/13, EU:C:2015:439, т. 58).

38 Важно е да се отбележи, че по главните производства не се спори, че хектарите, които жалбоподателката по тези производства е декларирала, за да получи помощ за площ за селскостопанските 2007 и 2008 година, са част от селскостопанската площ на нейното стопанство, нито че декларираните постоянни пасища са действително такива. При всяко положение запитващата юрисдикция е тази, която следва да извърши необходимите в това отношение проверки.

39 Трето, трябва да се подчертае, от една страна, че както следва от точка 33 от настоящото решение, Регламент № 1782/2003 не поставя като условие, за да се признаят площите на постоянните пасища на определено стопанство за даващи право на помощ за площ, те да съответстват на фуражните площи, които първоначално са били взети предвид за изчисляване на правата на плащане за посоченото стопанство.

40 От друга страна, член 2, буква в) от Регламент № 1782/2003 включва в определението на понятието „селскостопанска дейност“ по-специално поддържането на земята в добро селскостопанско и екологично състояние, както е определено в член 5 от този регламент, и тази дейност се взема предвид също като производството, развъждането или отглеждането на селскостопански продукти, включително прибирането на реколтата, доенето, размножаването на животните и отглеждането на животни за селскостопански цели.

41 За постигане на тази цел член 5, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 предвижда, че държавите членки следят цялата селскостопанска земя и особено земята, която не се използва за целите на производството, да се поддържа в добро селскостопанско и екологично състояние. Член 5, параграф 2 от този регламент изисква освен това от държавите членки да следят земята, която е била заета от постоянни пасища в периода, за който е подадено заявлението за помощ за площ за 2003 г., да продължава да се поддържа като заета от постоянни пасища.

42 В това отношение Регламент № 796/2004 определя различните задължения, които трябва да спазват както държавите членки, така и земеделските производители с оглед на запазването на постоянните пасища. Така член 3 от този регламент предвижда по-специално, че целта, която трябва да постигнат държавите членки, е да поддържат на национално или регионално ниво съотношението между площите, отредени за постоянни пасища, и общата селскостопанска площ. Член 4 от този регламент добавя по-специално, че когато посоченото съотношение намалява в ущърб на постоянните пасища, съответната държава членка предвижда задължение за земеделските производители да не преобразуват земя за постоянно пасище без предварително разрешение.

43 От това следва, че след като са част от селскостопанската площ на стопанството, площите на постоянните пасища дават право на помощ за площ и както посочва генералният адвокат в точка 30 от заключението си, поддържането им в добро селскостопанско и екологично състояние само по себе си също е селскостопанска дейност, като в това отношение е без значение, че тревата или другите тревни фуражи, за чието отглеждане трябва да се предназначени тези площи съгласно член 2, точка 2 от Регламент № 796/2004, не са пряко използвани за собствените животновъдни нужди на стопанството.

44 Този анализ се потвърждава от целите, преследвани с Регламент № 1782/2003, и ролята, призната на постоянните пасища във връзка с постигането на тези цели.

45 Всъщност, от една страна, съображение 4 от Регламент № 1782/2004 сочи, че постоянните пасища имат положителен ефект върху околната среда и че е удачно да се приемат мерки, които да насърчат поддържането на съществуващите постоянни пасища и да предотвратят масовото им превръщане в обработваема земя.

46 В това отношение Съдът вече е приел, че опазването на околната среда, което е една от основните цели на Съюза, трябва да се счита за цел, представляваща част от общата политика в областта на селското стопанство (решение от 16 юли 2009 г., Horvath, C-428/07, EU:C:2009:458, т. 29), и по-конкретно че то е част от целите на схемата за единно плащане (решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, т. 39), както следва от съображения 3, 21 и 24 от Регламент № 1782/2003.

47 От друга страна, както следва от съображение 24 от Регламент № 1782/2003, целта на този регламент е приложимата дотогава схема на пряко подпомагане на производството да се замени със схема на пряко подпомагане на земеделските стопанства, при което помощите са отделени от производството и се изплащат пряко на земеделските производители в допълнение към доходите им (вж. решение от 5 февруари 2015 г., Agrooikosystimata, C-498/13, EU:C:2015:61, т. 40).

48 От изложеното следва, че всички площи, заети от постоянни пасища, които са част от селскостопанската площ на дадено стопанство, дават право на помощ за площ по смисъла на член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003, стига, което следва да бъде проверено от запитващата юрисдикция, да се използват за селскостопанска дейност по смисъла на този регламент, без да е необходимо да е спазено условието те да съответстват на фуражните площи, които първоначално са включени при изчисляване на средния брой на хектарите, взети предвид при определяне на правата на плащане, или на условието постоянните пасища, които надвишават посочените фуражни площи, реално да се използват за собствените животновъдни нужди на стопанството.

49 Ето защо на първия си въпрос следва да се отговори, че Регламент № 1782/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която не позволява да се вземат предвид като хектари, даващи право на помощ за площ за определена селскостопанска година, тези площи, декларирани от земеделски производител като постоянни пасища, които надвишават площта на постоянните пасища, първоначално взета предвид при определяне на правата му на плащане за хектар, освен ако той не докаже, че посочените площи реално са използвани за собствените животновъдни нужди на неговото стопанство през посочената година.

По втория въпрос

50 Като се има предвид отговорът на първия въпрос, не следва да се отговаря на втория въпрос, който е зададен само при условие че на първия въпрос се отговори отрицателно.

По съдебните разноски

51 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001, изменен с Регламент (ЕО) № 2012/2006 на Съвета от 19 декември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която не позволява да се вземат предвид като хектари, даващи право на помощ за площ за определена селскостопанска година, тези площи, декларирани от земеделски производител като постоянни пасища, които надвишават площта на постоянните пасища, първоначално взета предвид при определяне на правата му на плащане за хектар, освен ако той не докаже, че посочените площи реално са използвани за собствените животновъдни нужди на неговото стопанство през посочената година.

Подписи